

Bøn af Frans af Assisi (let redigeret)

Allerhøjeste, almægtige Gud
oplys mit hjertes skygger.
Giv mig en oprigtig tro,
et sikkert håb
og fuldkommen kærlighed
i mine sanser og mine tanker.
For at jeg, Herre, må udføre din hellige og sande befaling.
Amen.

Salme: Alenste Gud i himmerig DDS 435**Bøn til Gud** (af Anselm let redigeret)

Almægtige Gud, barmhjertige Fader og gode Herre!
Forbarm dig over mig synder!
Giv mig mine synders forladelse. Beskyt mig, og overvind alle farer, fristelser og syndige forlystelser.
Giv at jeg af hele mit hjerte og i al min handling virker og tjener som du befaler, og holder mig fra det som du forbyder. At jeg på alle måder må tro, håbe, elske og leve som du ved og vil.
Anspor mig til from ydmyghed og klog afholdenhed og dødelse af kødet, og anspor mig til at elske dig og bede til dig og prise dig og meditere over dig.
Må min handling til enhver tid være ren og ædruelig og min overvejelse gudfrygtig. Må jeg som du vil, handle med sand virksom fornuft og opmærksomt over for dine befalinger, med kærlighed og glæde, villigt og virkningsfuldt. Herre, må jeg altid med ydmyghed handle på bedst mulig måde og aldrig svigte.
Overlad mig aldrig, Herre, til min menneskelige uvidenhed eller svaghed eller til mine egne fortjenester. Overlad mig aldrig til andet end din guddommelige ledelse.
Ja, led du mig og alle mine forsætter og handlinger til dit velbehag, så din vilje må ske for mig, i mig og ved mig. Fri mig fra alt ondt, og før mig til det evige liv hos dig Herre.
Amen.

Salme: Kærligheds og sandheds ånd DDS 292**Tekstlæsning: Johs. 20, 11 - 16**

I stedet for prædiken læses **en meditation** af Anselm. (redigeret)

Hellige Maria Magdalena, jeg, den afskyeligste, den værste, jeg bebrejder dig ikke dine synder, men jeg er optaget af den umådelige mildhed som udsletter dem. Ved den mildhed ånder jeg op, så at jeg ikke skal fortvivle. Ved den mildhed drager jeg ånde for at jeg ikke skal gå til grunde.

Højtelskede, styrk mig med det fortrolige samvær som du selv havde og har med Jesus, barmhjertighedens kilde. Øs af ham til mig så at jeg kan vaske mine synder bort. Skænk for mig af ham så at jeg kan slukke min tørst.

Hvad skal jeg endelig sige, eller snarere hvordan skal jeg udtrykke det da du med brændende kærlighed til ham søgte graven og grædende spurgte efter ham, hvor usigeligt elskeligt han kom til dig for at trøste, ja opildne dig, hvordan han skjulte sig for den der ville se, og viste sig for den der ikke så at han var til stede. Du søgte efter ham som søgte efter dig, og han spurgte dig, 'hvorfor græder du'?

Men du, o fromme Herre, hvorfor spørger netop du hvorfor hun græder? Mon ikke fordi hun havde set dig så grusomt blive slagtet, set dig hænge udstrakt på et træ og fastgjort med jernnagler, du som var hendes hjerte og milde liv.

Og så siger du, 'kvinde hvorfor græder du'? Selv om hun ikke kunne afværge at de slog dig ihjel, ville hun dog gerne med vellugtens salver bevare dit legeme længe, for at det ikke skulle gå i forrådnelse.

Vel kunne hun ikke længere tale med den levende, men hun kunne dog græde for den døde. Hun kunne ved den dødes side og i had til sit eget liv og med sine usammenhængende ord gentage den livgivende lære som hun havde hørt af den levende.

Nu mener hun at også selve legemet som hun engang havde glædet sig over da det blev overgivet til hende, nu oven i købet er taget fra hende, og du siger ikke desto mindre, hvorfor græder du?

Hvilken smertelig overraskelse! Med sine egne øjne havde hun set det, hvis hun da ellers var i stand til at se de grusomheder som de grusomme havde påført dig.

Hun havde, mente hun, mistet det som var tilbage efter deres bøddelhænder. Alt håb om dig var borte når hun ikke havde resterne af dig til erindring om dig. Og så spørger en eller anden 'hvem søger du'? 'Hvad græder du over'?

Men du kan ikke se bort fra den kærlighed som du selv har indgydt. Du 'gartner' vidste godt hvad du havde plantet i hendes sjæls have. Jeg forstår at du vander hvad du har plantet. Vander du, spørger jeg, eller prøver du hende? Men for at sige det mere sandt, du både vander og prøver.

Men gode herre, velvillige lærer, se din trofaste tjenerinde og discipel som lige før er blevet forløst ved dit blod. Hun blusser og ængstes i længsel efter dig.

Hun ser sig omkring og spørger, og ingen af dem som hun gerne vil se, viser sig. Hun er utilfreds med det hun ser, for hun ser ikke dig som er den eneste hendes blik søger.

Fromme kærlighed! Sådan er det, du kan ikke længere bære at se hende jamre, og du kan ikke længere skjule dig for hende. Den elskendes sødme bryder frem for at den bitre gråd ikke skal bryde ud. Herren nævner sin tjenerindes vante navn, og tjenerinden genkender sin Herres vante stemme. Jeg mener, ja jeg fastslår, hun følte den vante sødme hvormed hun er vant til at blive kaldt Maria.

O glædelige stemme! Hvilken lokkende behagelig stemme! Hvor smagte den dog af kærlighed. Han kunne ikke have udtrykt dette kortere eller hurtigere, jeg ved hvem du er, og hvad du ønsker. Se mig, græd ikke, se det er mig som du spørger efter.

Straks blev tårerne forandret. Jeg mener nemlig ikke at de straks blev tilbageholdt. Men de tårer som det betyngede og forpinte hjerte før udtrykte sin smerte ved, dem udgød et glad hjerte bagefter med jubel.

Hvilken forskel er der ikke mellem 'Min mester' og så 'Hvis de har båret ham bort, sig mig det'?

Hvilken afvigelse er der ikke mellem 'de har båret min Herre bort og jeg ved ikke hvor de har lagt ham' og så 'Fordi jeg har set Herren, og han har sagt mig dette'?

Jeg begærer at den kærlighed skal brænde i mig for dig alene. Det som du befaler, ønsker jeg at elske. Min sønderbrudte ånd ønsker at ofre dig et sønderknust og ydmygt hjerte. Mit offer, Gud, er en sønderbrudt ånd. Et sønderbrudt og sønderknust hjerte afviser du ikke, Gud.

Hør mig for kærlighedens skyld og for din elskedes Marias skyld og din salige moder, den største Marias, kære fortjenesters skyld. Fromme forløser! Du vil ikke foragte din uværdige synders bøn, men kom din svage elskers forsøg til hjælp.

Opvæk mit hjerte af dets lunkenhed og giv mig ved din kærligheds ild at kunne se frem imod din evige herlighed.

Du som med Faderen lever og råder, Gud gennem alle evighedernes evigheder.

Amen

Salme: O hoved højt forhånet DDS 193

Bøn ved nadver af Anselm (let redigeret)

Herre Jesus Kristus, du som efter Guds vilje barmhjertigt har forløst verden fra synd og død, jeg tilbeder og ærer dig så godt jeg formår, selv om det er med lunken følelse og ydmyg hengivenhed.

Jeg takker dig for så stor en velgerning og jeg ønsker at modtage dit hellige legeme og blod til renselse fra synd og til forsvar imod synd.

Jeg bekender at jeg er aldeles uværdig til at træde hen og røre ved dit legeme og blod, men jeg gør det i tillid til den mildhed du har givet disse gaver med da du satte dit liv til for os syndere for at vi skulle blive retfærdiggjorte ved dit legeme og blod.

Jeg synder vover at modtage disse gaver for at blive retfærdiggjort ved dem. Jeg bønfalder dig at det som du har givet til at slette synder, ikke skal gøre min synd større, men tværtimod bringe tilgivelse og beskyttelse.

Handl således med mig, Herre, at jeg ved disse gaver bliver sammenvokset med dig ved en død der ligner din, nemlig ved det gamle menneskes død og det retfærdiggjorte nye liv.

Derved bliver jeg værdig til at blive indlemmet i dit legeme som er kirken, så jeg må være en del af dit legeme, og du kan være mit hoved, så at jeg forbliver i dig og du i mig.

Således forvandler du ved opstandelsen vort fornedrede legeme og giver det skikkelse som dit herliggjorte legeme, og jeg skal have evig glæde i dig ved din herlighed, du som med Faderen og Helligånden lever og råder i evighedernes evighed.

Amen.

Indstiftelsesordene til nadveren

Selve nadveren på højmessevis afsluttet med Fred være med jer!

Lad os sammen bede Fadervor

Lad os rejse os og modtage velsignelsen

Salme: Almagts Gud velsignet vær DDS 356**Bøn af Frans af Assisi**

Allerhøjeste, almægtige Gud
oplys mit hjertes skygger.

Giv mig en oprigtig tro,
et sikkert håb

og fuldkommen kærlighed
i mine sanser og mine tanker.

For at jeg, Herre, må udføre din hellige og sande befaling.

Amen.

Indledning

Aftenens gudstjeneste følger ikke den messevejledning der eksisterede i middelalderens katolske kirke, og den er altså ikke en kopi af en middelalder gudstjeneste.

Den bygger i stedet på tekster af biskop Anselm af Canterbury (1033 – 1109) suppleret med en bøn af Frans af Assisi (1181-1216) og udtrykker således tanker som var levende i kirken omkring år 1200.

Salmerne er senere gendigtninger af salmer som også har eksisteret på det tidspunkt.